

Prof. dr hab. Urszula Kowalska-Koprek

**PROF. ZW. DR HAB. MED.
TERESA PAJSZCZYK-KIESZKIEWICZ
(1930 - 2012)**

Teresa Pajszczyk-Kieszkiewicz urodziła się 15 lutego 1930 roku w Łodzi. Tu w 1948 roku zdała maturę, kończąc żeńskie Liceum Ogólnokształcące im. Emilii Szanieckiej, z czego była dumna i gdzie w ostatnich dniach swojego życia organizowała kolejny jubileusz tej szkoły. Po maturze rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Łodzi, którą ukończyła w 1953 roku, uzyskując dyplom i tytuł zawodowy lekarza.

Jeszcze będąc na studiach, pracowała jako wolontariusz w I Klinice Położnictwa i Chorób Kobietych łódzkiej AM, gdzie po studiach rozpoczęła pracę jako asystent, a następnie od 1964 r. jako adiunkt. W 1964 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk medycznych, broniąc pracy pt. *Zachowanie się estrogenów we krwi w czasie porodu fizjologicznego oraz wczesnego porodu*, której promotorem był prof. Józef Sieroszewski. Kolejnym etapem Jej kariery naukowej było uzyskanie w 1973 roku stopnia naukowego doktora habilitowanego na podstawie rozprawy *Zdolności aromatyzacyjne łożyska ludzkiego perfundowanego in vitro w zależności od różnych warunków doświadczalnych*. Stanowisko docenta otrzymała w 1980 r., profesora nadzwyczajnego – w 1989 r., a w 1996 r. została mianowana na stanowisko profesora zwyczajnego. Jako specjalista drugiego stopnia z zakresu położnictwa i ginekologii, kierowała Kliniką Patologii Ciąży AM w Łodzi od 1980 r. W latach 1982–2000 pełniła funkcję wicedyrektora Instytutu Ginekologii i Położnictwa AM w Łodzi.

Pani Profesor była promotorem 15 przewodów doktorskich na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Łodzi (później Uniwersytetu Medycznego), ponadto licznych prac licencjackich i magisterskich na Wydziale Pielęgniarstwa i Położnictwa UM oraz opiekunem trzech przewodów habilitacyjnych i recenzentem 25 rozpraw doktorskich i 3 przewodów na tytuł profesora. Napisała wiele rozdziałów do książek z zakresu położnictwa i ginekologii, była także głównym redaktorem skryptów dla studentów oraz książki „Choroby współistniejące z ciążą”. Redagowała również publikacje dotyczące historii naszej Uczelni, w tym książki upamiętniające działalność z okazji 60-lecia i 65-lecia łódzkich wydziałów medycznych (lata 1945–2010) oraz 3 tomowe dzieło o doktoratach i habilitacjach na Wydziale Lekarskim UŁ, AM i UM (1946–2010).

Członek honorowy Polskiego Towarzystwa Ginekologicznego, Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, Łódzkiego Towarzystwa Naukowego oraz Studenckiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Endokrynologicznego, Europejskiego Towarzystwa Ginekologów i Położników (EAGO), Europejskiego Towarzystwa Ginekologiczno-Onkologicznego (FIGO) i Komisji Patofizjologii Płodu i Rozrodu Polskiej Akademii Nauk (1989–2000), której przewodniczyła od 1993 roku.

Za swoją działalność została uhonorowana wieloma odznaczeniami, a wśród nich Złotą Odznaką STN, medalem Łódzkiego Towarzystwa Naukowego, medalem Komitetu Edukacji Narodowej, Złotym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a także Orderem Serce Dziecka i medalem Gloria Medicinæ.

Odeszła nasza Pani Profesor – „Ciotka”, bo tak ją nazywaliśmy. Wspaniały człowiek, niezawodny przyjaciel, wybitny lekarz i nauczyciel akademicki, a przede wszystkim tytan pracy. Całe życie zawodowe poświęciła Klinice Patologii Ciąży, którą kierowała, aż do przejścia na emeryturę.

Pani Profesor była bardzo wymagającą przełożoną. Dbała o to, aby w pracach Kliniki wszyscy kierowali się profesjonalizmem, nie tolerowała „bylejakości” i działania „na skróty”. Zwalczała używanie wulgarnego słownictwa oraz palenie tytoniu, dbała o strój personelu i odpowiednie uczesanie. Asystent pracujący w Klinice musiał prezentować wysoką kulturę osobistą, wykazać się znajomością języków obcych, stale podnosić swoje kwalifikacje zawodowe, posiadać

umiejętność pisania prac naukowych. Wymogiem było ponadto ukończenie w odpowiednim czasie specjalizacji i obrona rozprawy doktorskiej. Ale o doktorantach pamiętała – jeśli broniła się nowa osoba, organizowała przyjęcie, na które zapraszała wszystkich wypromowanych przez siebie doktorów.

Dbała o rozwój swoich uczniów – mimo trudnych czasów w latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku uczestniczyliśmy wraz z Nią w wielu kongresach naukowych w kraju i za granicą. Gdy czasy się trochę poprawiły, wciąż nas inspirowała do aktywności naukowej. Pani Profesor była także organizatorką spotkań naukowych w Łodzi, poświęconych zwłaszcza problematyce zabiegu cesarskiego cięcia.

Każda ciężarna przebywająca w Klinice Patologii Ciąży była otoczona szczególną troską. Pani Profesor opracowała własny sposób leczenia porodu przedwczesnego, a także postępowania w okresie ciąży, w trakcie porodu i położu u kobiet z różnymi chorobami serca, wprowadziła również własne metody operacyjne: operacje mięśniaków w ciąży, operacje korygujące wady rozwojowe macicy oraz niewydolność szyjki macicy poza ciążą. Za filmy dydaktyczne, ilustrujące te techniki operacyjne, otrzymała w 1992 roku Nagrodę Ministra Zdrowia.

Pani Profesor nawiązała ścisłą współpracę z różnymi klinikami łódzkiej AM, której celem było niesienie pomocy kobietom z patologiami ciąży. Przy jej współudziale przeprowadzono w Klinice Kardiochirurgii pierwszą w Polsce operację serca u kobiety ciężarnej. Jej „oczkiem w głowie” były ciężarne z wszczepionymi sztucznymi zastawkami serca. Wspólnie z prof. Lubą Judkiewicz oraz prof. Marią Krzemińską-Pakułą opracowała w latach siedemdziesiątych schemat leczenia przeciwzkrzepowego u kobiet z takim schorzeniem.

W naszej Klinice hospitalizowaliśmy również kobiety z innymi patologiami ciąży, takimi jak: nadciśnienie tętnicze, cukrzyca, hipotrofia płodu, wady rozwojowe płodu oraz ciąży wielopłodowe. Ponad dwadzieścia lat temu Pani Profesor rozwiązała ciążę czworaczą, a później przez wiele lat urzędowała tym dzieciom urodziny w Klinice, aż do uzyskania przez nie pełnoletności. Zwieńczeniem Jej pracy zawodowej było zorganizowanie spotkania w ogrodach Pałacu Poznańskiego, na które zaprosiła „urodzone przez nią” dzieci z kraju i zagranicy.

Działalność społeczna Pani Profesor, z uwagi na jej zakres, wymaga oddzielnego omówienia. Jej dumą była praca na rzecz Łódzkiego Towarzystwa Naukowego oraz Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, także naszej Uczelni. Jej pasją stały się obszerne opracowania dotyczące doktoratów i habilitacji, jakie napisane zostały od pierwszych lat istnienia AM w Łodzi.

Pani Profesor uczyła nas, że „nie samą pracą człowiek żyje” i wysyłała swoich współpracowników do opery, teatru czy filharmonii. Nakazywała szyc suknie i fraki na bale sylwestrowe i karnawałowe. Wspólnie z nami przygotowywała kliniczne spotkania wielkanocne i wigilijne. Uczestniczyła także w życiu osobistym pracowników Kliniki. Uroczystości uwieczniała na fotografiach, które nam potem rozdawała.

Była też niestrudżonym podróżnikiem, szczególnie kochała Francję. Jeszcze w listopadzie minionego roku zdążyła „zajrzeć” do Paryża. Niektóre jej powiedzenia takie, jak „każdy człowiek powinien raz w roku być w Paryżu”, z pewnością przejdą do historii. W ostatnich dniach sporządziła dla nas plan zwiedzania najciekawszych miejsc w stolicy Francji.

Znane też były jej zdolności kulinarne. Na naszą prośbę uczyła nas w ostatnich latach przygotowywania różnych potraw; wszystkie te ręcznie napisane przepisy zachowaliśmy...

Była z nami w Klinice od zawsze, na dobre i złe, również po przejściu na emeryturę, pracując wytrwale w ambulatorium przyklinicznym. Zawsze liczyliśmy się z Jej opinią dotyczącą zarówno naszych sukcesów, jak i porażek.

Odeszła od nas na zawsze 22 grudnia 2012 roku. Już teraz nam Jej bardzo brakuje. Uroczystości pogrzebowe, w których uczestniczyło kilkaset osób, odbyły się 4 stycznia 2013 roku na Starym Cmentarzu, przy ulicy Ogrodowej w Łodzi.

Cześć Jej pamięci.

prof. Urszula Kowalska-Koprek,
kierownik Kliniki Patologii Ciąży UM w Łodzi,
wraz z zespołem

Prof. dr hab. Teresa Pajszczyk-Kieszkiewicz

